ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 30.10.1993 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

250

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

z 22. októbra 1993

o rozsahu a bližších podmienkach poskytovania služieb v ústavoch sociálnej starostlivosti, o úhrade za služby a o vreckovom

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky podľa § 93 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 240/1993 Z. z. a § 39 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 543/1990 Zb. o štátnej správe sociálneho zabezpečenia ustanovuje:

§ 1

Táto vyhláška upravuje rozsah a bližšie podmienky poskytovania služieb, za ktoré sa platí úhrada v ústavoch sociálnej starostlivosti (ďalej len „ústav“) s výnimkou domovov - penziónov pre dôchodcov, výšku úhrady, spôsob jej určenia a platenia, prípady, v ktorých občan úhradu neplatí alebo ju platí len čiastočne, podmienky a výšku vreckového.

§ 2

(1) Ústav poskytuje občanovi nevyhnutné služby[1]) a iné služby.

(2) Občan platí úhradu za tieto nevyhnutné služby (ďalej len „služba“):

a) stravovanie,

b) bývanie,

c) zaopatrenie.

(3) Iné služby poskytuje ústav občanovu v dohodnutom rozsahu a za cenu určenú podľa osobitného predpisu.[2])

§ 3

(1) Stravovaním sa na účely tejto vyhlášky rozumie poskytovanie hlavných jedál a vedľajších jedál.

(2) Občan platí úhradu za tie hlavné a vedľajšie jedlá, na poskytovaní ktorých sa dohodol s ústavom alebo príslušným orgánom.[3])

(3) Výška úhrady za stravu sa určí podľa stravných jednotiek ustanovených osobitným predpisom.[4])

§ 4

(1) Bývaním sa na účely tejto vyhlášky rozumie užívanie podlahovej plochy obytnej miestnosti v ústave a poskytovanie služieb s tým spojených.

(2) Výška úhrady za bývanie za jeden deň sa vypočíta ako násobok dennej sadzby úhrady za 1 m^2 podlahovej plochy a veľkosti podlahovej plochy obytnej miestnosti, ktorú občan užíva.

(3) Veľkosť podlahovej plochy, ktorú občan užíva, sa zistí tak, že veľkosť podlahovej plochy obytnej miestnosti sa vydelí počtom osôb, ktoré obytnú miestnosť užívajú.

(4) Denná sadzba úhrady za 1 m^2 podlahovej plochy je 0,50 Sk.

(5) Výška úhrady za bývanie vypočítaná podľa odseku 2 sa zvyšuje o

a) 7 Sk, ak miestnosť obýva jeden občan,

b) 4 Sk, ak miestnosť obývajú dvaja občania,

c) 2 Sk, ak miestnosť obývajú traja občania a ak na jedného občana pripadá viac ako 8 m^2 podlahovej plochy obytnej miestnosti.

(6) Úhradu za bývanie neplatí

a) občan pri poskytovaní starostlivosti v ústave formou denného pobytu,

b) občan vo veku od 3 do 15 rokov.

§ 5

(1) Zaopatrením sa na účely tejto vyhlášky rozumie poskytovanie posteľnej bielizne, jej pranie, žehlenie a mangľovanie, pranie, čistenie a žehlenie šatstva, príprava jedál, poskytovanie služieb osobnej hygieny a ostatných úkonov nahrádzajúcich samoobsluhovanie, ak nepatria do zdravotníckej starostlivosti a ak si ich poskytovanie vyžaduje zdravotný stav a vek občana.

(2) Denná sadzba úhrady za zaopatrenie je pri

a) celodennom a týždennom pobyte	5 Sk,
b) dennom pobyte	2 Sk.

§ 6

(1) Úhradu za službu platí občan za kalendárny mesiac, v ktorom sa mu služba poskytuje, zo svojho príjmu[5]) najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca.

(2) Výška úhrady za službu za kalendárny mesiac sa vypočíta ako násobok dennej sadzby úhrady za službu a počtu kalendárnych dní, počas ktorých sa služba poskytuje.

(3) Celková výška úhrady za poskytované služby v kalendárnom mesiaci sa rovná súčtu výšky úhrad vypočítaných za kalendárny mesiac za jednotlivé služby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(4) Celková výška úhrady za služby pri poskytovaní starostlivosti v ústave formou celoročného pobytu predstavuje 30-násobok denných sadzieb za tieto služby a za služby pri poskytovaní starostlivosti v ústave formou týždenného pobytu alebo formou denného pobytu predstavuje 22-násobok denných sadzieb za tieto služby.

(5) Pri pobyte občana mimo ústavu[6]) platí občan úhradu za bývanie v plnej výške a 20 % sumy z úhrady za zaopatrenie pri poskytovaní starostlivosti v ústave formou celoročného a týždenného pobytu.

(6) Ústav vyúčtuje občanovi pomernú časť zaplatenej úhrady za dni pobytu mimo ústavu najneskôr v kalendárnom mesiaci, ktorý nasleduje po uplynutí kalendárneho mesiaca, v ktorom bol občan mimo ústavu.[6])

(7) Výška úhrady za služby poskytované nezaopatrenému dieťaťu[7]) vypočítaná podľa odsekov 1 až 4 sa znižuje o výšku prídavkov na deti alebo výchovného a štátneho vyrovnávacieho príspevku, ak sa vyplácajú ústavu podľa osobitných predpisov.[8])

(8) Ak sú v ústave umiestnení manželia (druh a družka) (ďalej len „manželia“), každý platí úhradu za službu z polovice úhrnu ich príjmu.[5]) Ak má príjem len jeden z manželov, každý platí úhradu za službu z polovice tohto príjmu.

(9) Ak je v ústave umiestnený len jeden z manželov, platí úhradu za službu z polovice úhrnu ich príjmu, pričom manželovi, ktorý nie je umiestnený v ústave, a ostatným členom domácnosti, ktorí sa s ním spoločne posudzujú,[9]) musí zostať suma potrebná na zabezpečenie výživy a ostatných základných osobných potrieb a na zabezpečenie nevyhnutných nákladov na domácnosť ustanovená osobitným predpisom.[10])

(10) Po zaplatení úhrady za službu musí zostať občanovi pri poskytovaní starostlivosti v ústave formou

a) celoročného pobytu 30 % sumy potrebnej na zabezpečenie výživy a základných osobných potrieb ustanovenej osobitným predpisom,[11])
b) týždenného pobytu 47 % sumy potrebnej na zabezpečenie výživy a základných osobných potrieb a na zabezpečenie nevyhnutných nákladov na domácnosť ustanovenej osobitným predpisom,[10])
c) denného pobytu 74 % sumy potrebnej na zabezpečenie výživy a základných osobných potrieb a na zabezpečenie nevyhnutných nákladov na domácnosť ustanovenej osobitným predpisom.[10])

(11) Čiastočne platí občan z príjmu[5]) úhradu za službu v takej výške, aby mu po jej zaplatení vždy zostala suma vypočítaná spôsobom ustanoveným v odseku 10.

(12) Občan neplatí úhradu za službu, ak jeho príjem je nižší alebo sa rovná výške sumy vypočítanej spôsobom ustanoveným v odseku 10.

(13) Ak občan zomrie, zaplatená úhrada za službu sa nevracia a nie je predmetom dedičstva.

(14) Zaplatená úhrada za službu sa nevracia, ak je občan mimo ústavu a nesplní podmienky na pobyt mimo ústavu podľa osobitného predpisu.[6])

(15) Výška úhrady vypočítaná podľa odsekov 1 až 4 sa zaokrúhľuje na celé koruny smerom dolu.

§ 7

(1) Občanovi, ktorého príjem nedosahuje sumu vypočítanú spôsobom ustanoveným v § 6 ods. 10, patrí vreckové do výšky takto vypočítanej sumy.

(2) Vreckové sa zaokrúhľuje na celé koruny smerom hore.

§ 8

Zrušuje sa § 34, § 122 až 125, v § 126 ods. 1 až 3, ods. 4 prvá a druhá veta a ods. 5, § 127 a 128 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení, v znení vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 123/1990 Zb. a vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 260/1990 Zb.

§ 9
Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. novembrom 1993.

Oľga Keltošová v. r.

1) § 87 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 240/1993 Z. z.

2) Zákon č. 526/1990 Zb. o cenách.

3) § 21, 25 a 30 zákona Slovenskej národnej rady č. 543/1990 Zb. o štátnej správe sociálneho zabezpečenia v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 195/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 240/1993 Z. z.

4) Vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 272/1990 Zb. o stravovaní v zariadeniach sociálnej starostlivosti v znení vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 354/1990 Zb. a vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 443/1991 Zb.

5) § 5 zákona č. 463/1991 Zb. o životnom minime.

6) § 97 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení, v znení vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 590/1990 Zb.

7) § 49 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb.

8) § 27 ods. 2 zákona č. 88/1968 Zb. o predĺžení materskej dovolenky, o dávkach v materstve a o prídavkoch ba deti z nemocenského poistenia v znení zákona č. 103/1988 Zb.
§ 71 ods. 8 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 110/1990 Zb., zákona č. 306/1991 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 14/1993 Z. z.
§ 5 ods. 5 zákonného opatrenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky č. 206/1990 Zb. o štátnom vyrovnávacom príspevku v znení zákona č. 245/1991 Zb.
§ 35b zákona č. 103/1964 Zb. o sociálnom zabezpečení družstevných roľníkov v znení zákona č. 103/1988 Zb.

9) § 4 zákona č. 463/1991 Zb.

10) § 3 zákona č. 463/1991 Zb.

11) § 3 ods. 2 písm. e) zákona č. 463/1991 Zb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.